

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro peccatorum contritione, remissione & satisfactione, pro abnegatione
propriæ voluntatis, omniumq[ue] inordinatorum affectuu[m] deniq[ue] pro
recta, simplici ac Deiformi intentione Precatio II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

per grauissimum mœrorem infixit & vt summam dicam, in seipso totum fidelissimè per fecit, quicquid sibi erat possibile: totum hęc facienda reliquit inimicis suis, quæ ipse in se exequi non poterat. Ad quæ singula & vniuersa non voluntariè modo, sed ardentissimè etiam, sese resignauit & obtulit.

Veruntamen, dum præuideret & interius in speculo Diuinitatis suæ contemplaretur (idè tam perfectè, ac si præsentem sentiret) horribiles ac immanes cruciatus omnes, quos iam iamq; perpassurus erat (& quia reuerà homo erat instar aliorum passibilis, tenera ac nobilis complexio eius, supra quàm vllus capiat humanus intellectus, tam vehementer exhorruit, vt extrinsecus non modo membris omnibus contremisceret, sed etiam intrinsecus ad mortem vsque tristaretur, atque præ acerbitate ac magnitudine mœroris & angustię, ex omnibus membris suis aquam simul & sanguinem sudaret, & quidem vbertim, adeo vt terram cui prostratus orans incumberebat, copiosè irrigaret.

O quis tunc mœror, quis dolor, quæ angustia dulcissimum cor tuum corripuit ô benedicta Dei genitrix virgo Maria, dum (hora eadem qua dilectus filius tuus his torrebatur angoribus, quamq; tibi antea prædixerat) corde doloroso, pia compassione sedulo ac indefinenter hæc eadem reuoluisti, quæ procul dubio, longe clarius & perfectius spiritu cognouisti, vt potè quæ plena eras Spiritu sancto. Pro hoc mœrore atq; dolore cordis tui, Domina ac mater mea amabilissima virgo Maria, te benedico & mille salutem. Ave benignissima, dulcissima ac electissima Dei genitrix virgo Maria, Amen.

Pro peccatorum contritione, remissione & satisfactione, pro abnegatione propria voluntatis, omniumq; inordinatorum affectuum: denique pro recta, simplici, ac Deiformi intentione, Precatio II.

O Gloriosissima Dei genitrix, omniumq; creaturarum dignissima, ab æterno præelecta, omnium virtutum & gratiarum plenitudine copiosissima atque incomparabiliter superfusa, Domina mea superdulcissima virgo Maria, obsecro te per grauem illam tristitiam & mœritudinem tuam, quam ob agoniam & mœrorem dilecti filij tui sensisti & sustinuisti, impetra mihi eisdem amarissimis lachrymis tuis, eisdem doloribus & angustijs tuis ab eodem charissimo nato tuo, vt veram mihi pro peccatis meis infundat contritionem, cor meum lapideum emolliat ad compunctionem, accendat ad deuotionem, oculis meis tribuat lachrymarum abundantiam, vt nocte ac die plangam iniuriam ac contumelias quas ipsi creatori, patri ac benefactori meo irrogauit, plorem innumera peccata, quibus ipsum Dominum Deum & saluatorem meum offendi.

Impetra quæso benignissima Domina, fidelissima aduocata nostra, ne mihi retribuat secundam demerita mea; sed secundam infinitam misericordiam suam, nec intret in iudicium cum me seruo suo: sed statue, obsecro pijsima mater, hunc dolorem & mœrorem tuum in vnione amarissimæ passionis suæ inter iudicium suum & animam meam atque peccata mea. Et quicquid merentur iniquitates meæ excuset hoc dolorosissima passio eius & acerbissimi dolores tui, diluat ea pretiosus sanguis eius. Det quoque mihi clementissimus filius tuus per intercedentem gratiam tuam, vt sic abnegem propriam voluntatem meam, adeoq; me nihili faciam, & submittam subter ipsum Dominum Deum meum & creaturas omnes, ex solo puroq; sui amore; vt in fundo meo non solum agnoscam, sed etiam sentiam vilissimum me & indignissimum esse creaturarum omnium: sicq; voluntate firm

resig-

resignatus & electionis expers, ac si mihi nunquam fuisset voluntas. Confortetur infirmitatem meam per potentiam suam, vt sensualitatem, & rebellem ac immortificatam naturam meam, omnesq; inordinatos ad quamlibet rem mundi huius affectus, penitus vincam edomemq; perfecteq; me avertam ab omnibus quæ maculare possint cor meum, & aliquod inter me & amorem suum medium efficere, quo tam purè, tam feruidè ipsum & te diligam, quàm vnquam mortali possibile est creaturæ.

Obsecro te denique dulcissima & pijsima mater virgo Maria, per omnem amorem & pietatem tuam erga nos, impetra mihi à filio tuo Deiformem in singulis intentionem, vt in omni conuersatione, cunctisq; operibus meis nihil quæram, nihil appetam, nihil spectem sine intendam, nisi placere ipsi & tibi, vos honorare, & quicquid vobis placitum est exequi, ex omni vos diligere corde meo; semperq; in hoc diligenter incumbere, vt amori vestro qualemunque dilectionis rependam vicem, Amen.

Actio gratiarum pro castitudine & dolore, quo cor, B. virginis Mariae ob traditionem dulcissimi filij sui coangustatum fuit.

T H R E N O S III.

Clementissima mater ac castissima semper virgo, Dei genitrix Maria dilectissima, recordare nunc tristitiæ illius ac doloris, quo maternum atque virgineum cor tuum præmebatur, dum spiritu cognouisti & vidisti, vt perfidus, improbus & infidelis ille proditor Iudas Iscariotes diabolica stipatus caterua hominum impiorum, instar leonum rugientium, vt rabidi canes furientium, sanguinem filij tui sitientium, appropinquarit, quærens dolosè & fraudulentur tradere eum in manus scruissimorum, hostium suorum qui cum laernis, gladijs, fistibus, & ingenti armorum strepitu ipsum tanquam latronem venerant comprehendere. O quàm tunc hilariter atque velociter à terra, cui pronus incumbebat, ab oratione qua feruentissimè pro nobis Patrem deprecabatur, surrexit, sudore adhuc madidus sanguineo dulcissimus filius tuus, benedicta Dei genitrix virgo Maria, pleno cum affectu & ardenti amore, benignissimè eis pergens obuiam.

O quàm malè affecta erant adhuc omnia illius membra, ex tremore & ingenti angustia, quàm ibi perpeffus fuerat. Quàm inflammata erat gratissima facies eius ex fernore orationis, sanguineo perfusa sudore. Quàm oculi eius lachrymis adhuc intumuerant & abundabant. O quàm mansuetè, quàm amanter, quàm sitibundè atque celerimè processit eis, hostibus nimirum suis, perindè vt amicis fidelissimis obuiam ad mortem seu ad nuptias properans: ad eam iam iam liquefactus & exustus in agonia sua igne amoris desiderioq; salutis nostræ, vt nec expectare saltem potuisset, donec inimici eius eum alloquerentur, sed sicut salutatur amicus in via: ita eos prior est allocutus, dicens: *Quem queritis?*

Cùm adhuc procul abessent hostes eius, ad mortem vsque tristabatur, ex nimia angustia sudabat sanguinem, à Patre imminentem passionem transferri præcabatur: iam quando in oculis sunt inimici eius, homines sanguinarij instar crudelium luporum, rugientium & scruentium quo innocentem eius fundant sanguinem, nihil timens, nihil trepidans, absque vilo metu, spontè illis procedit obuiam: ad eam nimirum amore nostri absorptus, ita eius *scruitudine deuictus*, vt iam sitibundus calicem acciperet, quem paulò ante

tantoperè exhorruerat, & per charitatem